

Головні кроки для доброї сповіді від владика Венедикта Алексійчука

Categories : [Венедикт Алексійчук](#), [Корисне](#), [Поради християнам](#)

Date : 03/04/2019

Готуючись до найбільшого християнського свята — Великодня, пропонуємо головні кроки для доброї сповіді від владика Венедикта Алексійчука.

Сповідь — це унікальна зустріч із любов'ю Бога. Завжди, коли прийдемо до Христа — він простить, змилюється. тому не біймося прибігти до Бога, не дивімося на священика, — радить Владика.

Гріх — це відкинення Божої любові.

Погляньте, коли грішимо, то навіть не треба, щоб нам казали, що ми робимо щось зле. Адже наше сумління нам дорікає, вказуючи на те, що робимо щось невластиве нам. Бо ж людина, створена на образ Бога і нам неприємно, коли йдемо проти Господа.

А коли виходимо зі сповіді, то завжди переповнені відчуттям полегшення, радості і миру.

До сповіді треба йти, коли є потреба.

Уявіть, що ви прибираєте свій дім раз у рік. Чи хотіли б жити в такому домі? Так і з нашим сумлінням. За рік забуваємо свої гріхи і говоримо загальні фрази. Тому важлива систематичність, хоча б раз у місяць. Та й узагалі, якщо не працювати над собою системно, то не досягнемо успіху.

Маємо виробити для себе “золоті правила” християнського життя: молитися, бодай вранці та ввечері, приходити до храму щонеділі та в свята і сповідатися, бодай раз у місяць.

Бог любить, незважаючи на те, чи я праведний, чи грішний.

Бог любить і шанує мене, а я бачу і визнаю свої гріхи. І це — моє завдання.

Приходимо до сповіді, коли усвідомлюємо свою гріховність. І ніхто, окрім нас, не може вирішити, коли і з чим іти до сповіді. Як батько чекав на блудного сина, так нас чекає Господь. Наш гріх — це свобідний вибір. Але, коли в певний момент ми усвідомлюємо, що згрішили, то повертаємося до Бога.

Що робити, коли кожна сповідь — це повторення?

Часто в своєму житті ми кидаємося в крайнощі. З одного боку хочемо змінити все й одразу, а з іншої — нічого не робимо для цього. І тут важливий кожен наш крок, кожне рішення. Як би ми не бажали бути на дев'ятому поверсі, але якщо не зрозуміємо, що мусимо для цього сходинка за сходинкою, крок за кроком здолати цей шлях, то не зможемо цього зробити. Так і зі сповіддю: я хочу звільнитися, виправитися, але , що конкретно можу зробити? З малих кроків зможемо досягти великих рішень.

Наступний крок — зрозуміти, що приводить до гріха. Сповідь схожа до того, як пожежники приїжджають, коли вже все згоріло. Ти вже згрішив, тому треба думати, що призвело до цього. Це одна з найбільших проблем, що ми сповідаємося, але не дивимося, де початок, що є причиною гріха. Треба виривати гріх із корінням.

Перед Богом треба ставати в правді. Тому перш, ніж йти до сповіді, зробіть іспит совісті, щоб зрозуміти, що зробили не так.

Якщо я не визнавав певні гріхи?

Питання, чи я визнав усі гріхи перед Богом. Священик допомагає відновити мої стосунки. І визнання чи невизнання своїх гріхів — це питання моїх стосунків із Богом. Важливо, щоб ми самі визнали свій гріх.

Богові потрібне серце, яке кається. А не потрібні деталі вчиненого гріха. Важливо, щоб ми усвідомили свій гріх.

І глибина покаяння залежить від глибини стосунків із Богом. Грішник так віддаляється від Господа, що не бачить свого гріха. А розкаюючись, ми повертаємося в обійми люблячого Батька.

Джерело : "ДивенСвіт"